

Nr 176.

Av herrar **Staxäng** och **Utbul**, om anslag till främjande av fiskebåtars förseende med radiotelefoner.

Vid 1946 års riksdag väcktes motion om ett nytt anslag på 20 000 kronor för befrämjande av fiskefartygs förseende med radiotelefonstation, vilket blev beviljat av riksdagen, och i statsverkspropositionen till 1947 års riksdag, tionde huvudtiteln, hemställdes om ett liknande anslag på 20 000 kronor, som också av riksdagen beviljades. Vid 1948 års riksdag höjdes detta anslag till 30 000 kronor. Vid årets riksdag har emellertid Kungl. Maj:t icke begärt något nytt anslag för ifrågavarande ändamål.

Radiotelefonerna ha visat sig bli till stor nytta för fiskeflottan, och några exempel härpå skola anföras. Under fisket på Nordsjön ha sålunda båtarna med radiotelefoners hjälp kunnat dirigeras med sina sillfångster direkt till bestämda saltningsplatser i stället för att behöva gå den långa omvägen till ordinarie försäljningsplats. Vidare ge radiotelefonerna båtarna möjlighet, då de ligga spridda över ganska stora områden, att stå i förbindelse med varandra och därigenom erhålla underrättelse om var de bästa fiskfångsterna göras. Fiskelagen ha också genom radiotelefonerna möjlighet att komma i förbindelse med hemmavarande anhöriga, vilket är mycket värdefullt, särskilt då det gäller längre fiskeresor. Av speciell betydelse har radiotelefonen blivit i samband med den av statens livsmedelskommission företagna licensgivningen för fångstförsäljning i utländska hamnar. Genom radiotelefonerna kunna båtarna nu på fångstfälten erhålla besked om i vilken hamn de skola landa fångsterna liksom också under vilken tid vederbörande licens gäller. Finnes ej radiotelefon bli båtarna i många fall tvungna att i hemorten överksamma avvakta licensgivningen.

Även vid haverier ha radiotelefonerna visat sig verksamma. När motorfel uppstå, kunna närliggande båtar anropas och hjälp med bogsering erhållas. Härigenom kan som regel bogsering erhållas på ett så tidigt stadium, att den gjorda fiskfångsten icke förstöres. Vidare kan nämnas att åtminstone i ett fall en fiskebåt, som i svårt väder strandat på danska kusten, genom radiotelefon kunde meddela sig med andra båtar, vilka omedelbart kommo den strandade båten till hjälp och bärgade såväl besättning som båt innan alltför stora skador uppstått. Båten kunde av de tillkallade fiskebåtarna bogseras till svensk hamn för reparation.

De synpunkter som här anföras och som förut framförts i de motioner som föranledde en höjning av anslaget från riksdagens sida tala starkt för att riksdagen alltjämt måtte bevilja statsbidrag till denna för fisket mycket

viktiga utrustning. Enligt inforrad uppgift har det anslag på 30 000 kronor, som riksdagen förra året beviljade, ej ens räckt till, utan 30 å 40 ansökningar finnas nu som icke kunna få dessa berörda bidrag.

Vi finna det därför synnerligen angeläget, att riksdagen i år måtte anvisa ytterligare medel för nämnda ändamål. Då Kungl. Maj:t har funnit det angeläget att en nedskärning av utgående anslag kan komma till stånd, vilja vi icke sträcka oss till att begära samma anslag som riksdagen förra året beviljade.

Med stöd av vad ovan anförts få vi härmed hemställa,

att riksdagen för främjande av fiskebåtars förseende med radiotelefoner för budgetåret 1949/50 måtte anvisa ett reservationsanslag av 20 000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1949.

Ernst V. Staxäng.

Birger Utbult.
